

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXIV
1977
МАРТ
8
Вторник
Вестникът е основан през 1943 година
Брой 29 (3924)
Цена 2 стотинки

ДРУГАРЯТ ТОДОР ЖИВКОВ В СВИЩОВ

Първият секретар на Централния комитет на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков днес (6. март) посети Свищов, най-сериозно пострадалият от земетресението град в страната. В градския комитет на БКП се състоя среща с ръководителите на Великотърновски окръг и града, на която другарите Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Димитър Церов, председател на Окръжния народен съвет, и Иван Димитров, първи секретар на градския комитет на БКП в Свищов, осведомиха другаря Тодор Живков за хода на спасителните работи и за мерките, които се вземат за облекчаване положението на пострадалите граждани, както и за възстановяване щетите, нанесени на жилищния фонд и на промишлените предприятия в града и окръга.

Героизма на военните подразделения, милицията и трудещите се, които без съмнения са се борили за спасяване живота на затрупаните в срутението сгради и медицинската служба за нейната безупречна работа.

Що се отнася до партийното и държавното ръководство на страната, от своя страна прави и ще прави всичко възможно за подпомагане на пострадалото население и за бързото възстановяване на разрушената. Едно само не е по наши сили, по силите на нашата социалистическа държава — да възкресим загиналите, да ги върнем на техните близки, казва другарят Тодор Живков.

Той помоли ръководителите на града да предадат на близките на загиналите от природното бедствие неговите най-искрени съболезнования и поръча на местните партийни и държавни органи да помагат максимални грижи за облекчаване на тяхното душевно и материално състояние.

След това другарят Тодор Живков посети местата, където продължават спасителните работи, а така също химическия комбинат „Свилоза“ (БТА).

Другарят Тодор Живков, придружен от ръководителите на окръга и града, се запознава с хода на спасителните и възстановявателните работи в Свищов.

Снимка Иван РУСКОВ

СЪОБЩЕНИЕ

НА ПРАВИТЕЛСТВЕНАТА КОМИСИЯ
ЗА ОТСТРАНЯВАНЕ НА ПОСЛЕДИЦИТЕ
ОТ ЗЕМЕТРЕСЕНИЕТО НА 4 МАРТ 1977 Г.

Както е известно, станалото на 4 март в 21.24 ч. земетресение с епицентър в Румъния засегна значително и нашата страна, особено Северна България и преди всичко редица крайдунавски градове.

Силата на земетресението по 12-степенната скала в някои райони като Свищов е била 8-ма степен, в Никопол и Русе — 7-ма степен, което предизвика разрушаването на жилищни, обществени и други постройки, на промишлени и селскостопански обекти, съоръжения и др.

Пострадалите обекти и приети незабавни мерки за възстановяване на пострадалите жилищни и други сгради.

Досега е установено, че са загинали от затрупване 50 души, от които 47 души в Свищов. В неизвестност в Свищов са още 75 души, главно поради това, че не е завършило разчистването на съборените сгради. Очаква се жертвите да бъдат над 100 души. В пострадалите райони са ранени над 140 души.

Незабавно след земетресението Министерският съвет на Републиката издал постановление за оказване на спешна помощ на пострадалите и за възстановяване на нанесените щети. Навсякъде в страната бяха създадени комисии от специалисти, които преглеждат

пострадалите обекти и приемат незабавни мерки за възстановяване на пострадалите жилищни и други сгради.

Досега е установено, че са загинали от затрупване 50 души, от които 47 души в Свищов. В неизвестност в Свищов са още 75 души, главно поради това, че не е завършило разчистването на съборените сгради. Очаква се жертвите да бъдат над 100 души. В пострадалите райони са ранени над 140 души.

На 4 стр.

дани от Свищов и другите пострадала райони работят денонощно за разчистване на развалините за спасяване на оцелелите и за оказване помощ на пострадалите.

В резултат на земетресението са разрушени 355 жилищни сгради, а 4463 са значително повредени. Това налага да се вземат бързи мерки за настаняване на останалите без подслон граждани, като им се осигурят необходимите хранителни продукти, медицинска и друга помощ. Същевременно Министерският съвет реши да се изградят 50 апартамента в Свищов, да се доставят 20 временни жилищни постройки, да се разреши с предимство предоставянето на пострадалите на апартаменти от новостроящите се жилищни блокове. Решено бе да се насочат допълнително специалисти, работна сила и материали за бързото преодоляване на последствията от земетресението. На гражданите, чито къщи са разрушени, ще бъдат предоставени парична помощ, строителни материали и други средства за построяване на нови жилища.

На 4 стр.

Предсрочно

Въпреки променливото време трудовата надпревара сред колектива на автостопанство „Товариш превози“ — Горна Оряховица продължава. На едно от челните места в социалистическото съревнование е шофьорската бригада, обслужваща контейнеровозите на железопътния терминал, който редовно отчита над 120 на сто изпълнение на плана за тоновете.

Вчера стана известна още една хубава новина — това ро-разтоварните бригади на Йордан Георгиев и Колю Стоянов изпълниха тримесечния си план. До края на периода ще бъдат реализирани в повече приходи общо за 12 000 лева.

Мария ШАЛАБЕРОВА

Ново изобретение

Наскоро в Завода за запаметяващи устройства във Велико Търново стана известен икономическият ефект от внедреното вече в производството изобретение „Метод и устройство за ориентирание на феритни пръстени (същевременно)“, дело на колектив с ръководител инж. Иван Недев, главен инженер на завода и специалисти от Института по изчислителни машини.

С новото изобретение се намалява бракът при производството на паметри за електронно-изчислителните машини с около 1,5 процента и се спестяват годишно около 3 млн. феритни пръстени, янос от ГДР.

Драган ВЕЛЕВ

Жежи с отрудени селски длъзи

Достатъчно ли е само общественото признание

Един пример, който сигурно не е типичен, но дава осъзнаване за сериозни размисли:

Застагала се една механизаторка — твърде амбициозна и оперена жена, за поредно то си участие в националното състезание за най-добър млад оратор. Цяла година го чакала това състезание, че да покаже какво ново е научила, пък и от другите нещо да вземе. През пролетта „тренирала“ под възхитените погледи на мъжете. Ходила с мъжа си в друг окръг, буквално от бок лука взели един плуг, натъкмили го за състезанието. Извадила трактористката от ралата грижливо пазения за такива случаи работен комбинезон, че сигурно ще има екип от телевизията, а и нали на състезанието специалното работно облекло е задължително... А в бровните дни до събитието бракуваният плуг взел че се счупил пак. Сигурно не би била неоправима беда, ако на помощ на жена та се бе притекъл поне един от механизмите на бригадния стан. Но те си казали, че и

без нея ще мине там, на състезанието. Така и станало. А до ушите на трактористката стигнало, че някой от ръководителите подхвърлил: „Абе, по-добре, че не отиде. Току-виж, спечелила някоя награда и като се върне, ще поиска нов трактор...“

Това се случило в лятото 1976-то.

Макар че случаят не е типичен, той би могъл да се повтори и потрети другаде, в различни варианти, затова си струва да се позамислим над въпроса:

Достатъчно ли уважаваме труда на жените, поели в селските си длъзи управлението на тежките машини на прогреса?

Но преди това е редно да отговорим на онези, които все още не са наясно по въпроса женска работа ли е професията на механизатора?

Блага САРОВА, комбайнерка в ТСК — Карайсен:

Вече 3 години съм механизаторка. И още толкова да работя, пак няма да ми омръзне. Може би защото работя с желание, защото и мъжът ми в трудни моменти е до мене, и колективът ми е добър и сплотен. Новият комбайн „Дива“ с който работя, е много по-удобен за жени. В кабината не прониква прах, шум, вибрациите не се усещат толкова много...

Недка ВАСИЛЕВА, трактористка от Бреговица:

По време на есенната сеитба имаме помощници от Върбица. На обяд им носим храна от стопана на стопана — три яденца на ден. Макар че работехме в нощта, не бяха ги забравили. И така — на тях топло яде не, а ние — каквото си донесем от къщи. Какво друго — сухо ядене. Много пъти като съвечерява съм поставяла този въпрос: нашият стол работи само през лятото и храна се разнася само на комбайнерите. В къщи нямам време да готвя, пък и какво ще е това ядене дето ще изхвържи на юнашкото люшкане на трактора? В горещите дни пошехило мляко да имаме, нали и отворен работен кошот пръскаме. Да бяха помислили търговските организации, че не всичко можем да си произвеждаме сами, че осмисляме и замръзваме на полето, не можем да варим и да си купим...

ОТПЛАТАТА

за работата на полето от тъмно до тъмно, за асфалтираността и скромността, с която я вършат тези обикновени селски жежи, е общественото признание на труда им. Не случайно ги избират в президентския прашат ги на делегатски събрания, много от тях са съветници, членове на партийни и профсъюзни комитети. Правителствените отличия са каквито, които най-много им отиват. С една дума, механизаторките се радват на почит и уважение. Но не забравяме ли някога, че тези хубави чувства имат нужда и от съвсем дребни, делнични и конкретни доказателства?

На 2 стр.

ЖИВОТЪТ НАВЛИЗА В НОРМАЛНИЯ СИ РИТЪМ

Свищов след земетресението

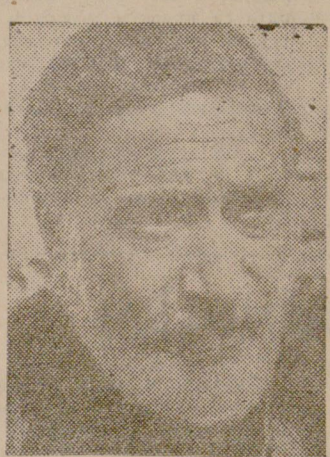
Събота, 5 март. От място то на природното бедствие съобщава кореспондентът на Българска телевизия Ценчо КУЦАРОВ

Още в ранните часове на деня на мястото на природното бедствие пристигнаха членовете на правителствената комисия начело със зам.-председателя на Министерския съвет и министър на снабдяването и държавните резерви Сава Дълбоков. В Свищов дойдоха и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, председател на Окръжния народен съвет Димитър Церов, началникът на Окръжното управление на МВР Радул Минчев и др., които оказваха съществена помощ в организираната на спасителните работи и за настаняването на пострадалите.

Възстановено е електрооборудването, водоснабдяването и съобщителните връзки. Спасителните работи продължават.

Майор МИНЧЕВ

Д-р ДААЛИЕВ

Неделя, 6 март. От място то на природното бедствие съобщават нашите специални пратеници Николай ТОМОВ и Веселин ДОЛЧИНКОВ.

Десетки леки автомобили от всички краища на страната бързат към Свищов. Името на крайдунавския град най-често се споменава в съобщенията за станалото земетресение и мисълта за

близки и познати води тук стотици хора. И необичайно го за Свищов е именно това автомобилно оживление. Изживяват шока от внезапното бедствие, животът в града навлиза в нормалното си русло — работят ресторантите, закусвалните, магазините. Градската радиоуредба съобщава, че в понеделник ще се водят редовни учебни занятия във ВФСИ „Д. А. Церов“ и училищата. По ули-

Ахмед КЯЗИМОВ

ците се разхождат хора. Най-оживено е в двата претоволожни края на града — на „Велешана“ — при рухналото общежитие и в източната част на Свищов — край разрушения жилищен блок. Спасителните команди, аборжени с мощна техника, вече второ денонощие не прекъсват работата, започнали минута след бедствието. В този труден момент за града неговите жители са се показва-

Петър ДАМЯНОВ

ли откъм най-добрата страна, а много от тях са проявили истински героизъм. Имената на много от оцелелите се в спасителните работи са останали неизвестни. След многочасов труд, изпълнен с напрежение и себоторичане, хората са били изпратени да почиват, без да се сетят да ги попитат за имената. На общежитието на „Велешана“ още се говори за един железничар, участву-

ването бях при общежитието на „Велешана“. Там заварих Иван Казак, инвентарчик в пристанището, Стоян Стоянов, капитан на шлеп. Имаше момчета, които по 18 часа бяха там. Там ги хранехме. Никой не ги е виждал, всички се хвърляха в развалините, не можехме да ги отстояним.

Офицерът Йовев от Н-ско то подделение, — За рекордно кратък срок след труса нашите войници с техника бяха на пострадалия обект. Най-бързо, най-енергично действуваша офицерите Денев, Попов, Василев. Василев беше тук непрекъснато 24 часа, той спали и две деца. С голямо себоторичане работят всички войници и сержанти. Работим денонощно на смени.

Д-р Симеон ДААЛИЕВ, зав. сектор „Спешна хирургия“ при Първостепенна окръжна болница — В. Търново.

— В Свищов стигнахме към 130 през нощта на 5 март и веднага започнахме спасителни работи. На постъпилите в районната болница бяхе оказана медицинска помощ. Научат екип и по-специализирани специалисти д-р Пучев, д-р Филчипова и медицинските сестри с тях оказваха реанимационна помощ, благодарение на което нито един от постъпилите не почина.

С какви средства се създаваше съветската индустрия

Известно е, че след Първата световна война, след Гражданската война и след чуждестранната военна интервенция през 1920 г. Съветска Русия произведе почти осем пъти по-малко промишлена продукция, отколкото през 1913 г. А през 1913 г. в техико-икономическо отношение Русия изостава от четири те най-развити капиталистически страни с 50—100 г. и бе принудена да внася 100 на сто от необходимите за страната трактори, 65 на сто от металорезачните машини, 68 на сто от селскостопанските машини...

В твърде сложните условия на разруха, глад, почти пълна неграмотност, без шансове за чужда помощ трябва се в кратък срок да бъде създадена промишленост, способна да осигури обща социално-икономически прогрес на страната и нейната отбранителна способност.

Не можеше да се разчита на обикновените за капитализма източници на печалба — експлоатация на трудещите се, ограбване на колонизите, заробващи земи, концесии и др. Така че можеше да се мисли само за вътрешни източници. Например национализирването на „собствените“ и чуждестранен капитал би дало на съветската държава средства, които влизаха в касите на капиталистите или за минаваха за чужбина.

Без помощта на индустрията селското стопанство не би могло да стане истински про

изводително, да задоволява нуждите на страната, и нормално жизнено равнище за селските труженици. Затова приносът на селското стопанство за индустриализацията, с труд и материални средства — беше едновременно и залог за неговото благополучие в близкото бъдеще.

Вземаша се най-решителни мерки за намаляване и поевтиняване на държавния апарат, за укрепване на финансите дисциплина, за икономично и ефективно изразходване на държавните средства, суровини и материали.

Всички тези източници осигуриха средствата, които с помощта на централизирано планиране в общонационален мащаб бяха рационално използвани за бързото решаване на въпроса за индустриализацията. Това се отнася и за съветската външна търговия, организирана според принципа на държавния монопол. Това даваше възможност да се закупува отън онова, което беше необходимо за общодържавните интереси, като по този начин се осигуряваха оптималната за индустриализацията на страната структура на вноса.

Така се създаваше съветската промишленост — през първата петилетка — по едно предприятие на ден, през втората — по три. В това число влизат такива гиганти като автотранспортен завод в Нижни Новгород (сега гр. Горки), Магнитогорския металургичен комбинат в Урал, Днепровската водоелектроцентрала и др.

За осем и половина години (1928-1937) съветският народ изпълни задачите за първите две петилетки. Върху икономическата карта на страната се появила 6000 големи промишлени предприятия, възникнаха съвършено нови отрасли — машиностроение, самолетостроение, тракторостроение, химическа промишленост. Стана това, което по-късно Западът наричаше „руско чудо“.

Александър ГУБЕР икономически наблюдател на АПН

ЖЕНИ С ОТРУДЕНИ СЕЛСКИ ДЛАНИ — ДОСТАТЪЧНО ЛИ Е САМО ОБЩЕСТВЕННОТО ПРИЗНАНИЕ

От 1 стр.

Величка ПАВЛОВА, трактористка от Каранци:

Помня, преди години мъжът ми редовно получаваше възнаграждение за икономии на суровини и смазочни материали. И все пак си купувахме по нещо за спомени. Сега ни казват, че икономии те ни не били реални и не ни ги плащат редовно. Не сме опрели до тези пари, но поне да намерят друг начин да ни стимулират...

Тази година получих нов трактор без прикачен инвентар. Сама си намериха пътя, а дискова бра на няма. Все ми обещаваха. Ами ако мъжът ми не е механизатор — кой ще тича да ме оправя?

Стефка ИЛИЕВА, трактористка от Никоп:

Едно от децата ми учи в климатично училище. Налага се да ходя, да го наглеждам. Но как, като нямам почивен ден в седмицата? За да си издействам понеякога един ден, трябва да отработвам всяка вечер по малко. А то и без това сме от тъмно до тъмно на полето. Пък нали и цяла къща на мене чака — да опера, да сготвя набързо (стола нямаме). Мъжът ми също е механизатор, но не работим заедно...

Казаното дотук не се нуждае от коментар. Както впрочем и това, за което ще стане дума в следващите редове. Почти никъде в окръга не е осигурен превоз на механизаторите до работните им места. Никой не отрича, че е трудно обществено, но нали трудностите все някога трябва да се преодоляват...

Работата на жените значително би се облекчила ако в бригадите станове има отговорници, които да поемат грижата за зареждане на машините с гориво и смазочни материали на полето (представите си една величка машина, която, за да бъде заредена, изминава километри до селото. И то в усилните четни кампании...)

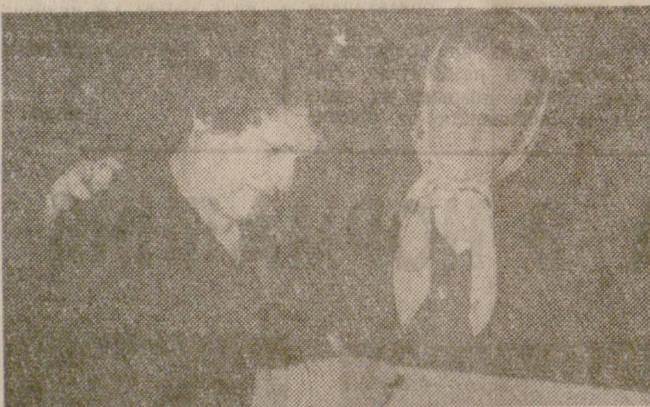
Работното облекло на механизаторите не се разничава от това на колегите им нито по размери, нито по кройка. Традиционните тъмносини джечки не са по вкуса на жените. Те искат да изглеждат като онези техници, които показват по телевизията. Или като на състезания. И шом за самочувствието на селскостопанските труженици нашите предприятия за конфекция все още не са се погрижили, защо да не се погрижат местните ръководители? Малко ли са пивашките ателиета по селата...

Според едно решение на бюро на Окръжния комитет на БКП и изпълкома на Окръжния народен съвет от 28. XII. 1970 година се предвижда да се намалят коритите на жените механизаторки до 20 на сто и да им се осигури по един ден в месеца за лична и домашна хигиена при отработките ни 23 дни за месеца. Първата препоръка се спазва навсякъде, за втората никъде не са чували...

И на края един въпрос към селскостопанските ръководители: не е ли възможно през лятото работата в бригадите да станове да се организира така, че жените да могат да заведат децата си на море, да си отиднат за две седмици в един от нашите многобройни планински курорти. Защото съвсем редно е създавателите на блага да имат правото да им се радват.

Интересно е да се знае как се решават въпросите за условията за работи в бригадите станове в два съседни окръга. По този повод нашите колеги Боряна Проданова от в. „Септемврийска победа“ Плевен и Генко Славков от в. „Септември“ в Стара Загора ни съобщават:

От пет години Иванка Петрова е трактористка в с. Подем, филиал на АПК „Георги Димитров“ край Плевен. Редом със съпругата си също механизатор, тя се труди на полето и отстоява желанието си да бъде добър работник. Ето какво разказва Иванка за своята работа:

Неотдавна дояките Кръстина Божанова от Моравя и Ана Яковлева Костенко от колхоз „Мате залка“ — Кобилянски район на Полтавска област, участнички в клуба на първенците „Дружба“, подписаха договор за съвместно работен и взаимопомощ.

По земята ходят бабички

По мотив на Евгений Евтушенко

Момичета, девойки, жени на преваля на първата зрелост. С коси като житени ръкоуки. С очи като вишни и перуника. С уста, горещи като въглен и нежни като зефира. За тях пишат сонети и поеме, възпяват ги в песни и опери, рисуват ги художници. Малдостта има чар, замаява като старо вино, опива като пелин... Олтар, пред който всеки се прекланя, и невиният юноша, и белеволият старец. Но по света ходят и бабички.

Ходят старици: с коси, опелени от гаснещата жаравна на времето. Побелели от скрежа на много есени и зими. С очи, потъмнели от нощи беззвучни. С чела като браздите на изорани ниви. С походка на ранени сърби. За шейсетгодишните не пишват сонети, не пеят песни, не играят балети, не ги рисуват художници, не ги ваят скулптори. Тъмнеят те, като стари грошови. По градовете ходят бабички.

— Някои бягат от селото в града. Но ние се чувстваме добре тук, макар че не ми е леко... От работа — в къщи, да изпера (при нас прането е много), да се занимавам със синовете... Християнски клас, а Вlado е в предучилищна възраст. Пък аз мисля да уча. Искам да усвоя управлението на бързходещите се машини и ще го направя. Професията ми изисква усилния. Често, особено през кампаниите, се връщам много уморена. Добре, че мъжът ми винаги ми помага. Без него сигурно няма да мога да се справя.

Зимно време ремонтираме машините и открит парк, ступри териториалното производствено предприятие в Павел баня работят четири жени — механизаторки. Сред тях е Рада Андреева, която вече близо четвърт век не слеза от трактора

Повече от десет години работи с трактора и Мария Дринова. Другите им две колежки — Катя Лалева и Айше Карабаладжова, са трактористки от 6—7 години. Трите жени са свързани на механизаторски и усвоили на тази „мъжка професия“ за тях не е било трудно. Но Рада Андреева е по-старата още като девойка. Съпругът ѝ не е механизатор. Този факт ясно показва, че колективните при машинните дворове могат да приемат и жени, които се отнасят съвестно към поверената им работа.

Жените-трактористки към предприятието в Павел баня, както и останалите им колежки от окръга работят при намалява норма, но при равна тарифна ставка с мъжете. През миналата година например Рада Андреева има по-високо заплащане в сравнение с колегите си, нито това не поражда завист. И за да може тази упорита жена да издържа на тежкия механизаторски труд, преди една година ѝ зачисляват съвсем нов трактор „ЮМЗ“, който е с по-малка далка. В близко време такива трактори ще бъдат дадени и на другите механизаторки.

При всички машинни дворове на предприятието механизаторите разполагат със собствен клуб, обзаведен с радио, телевизор, библиотека. След работа всички имат въз

можност да се изкъпят в банята. На обед в столовете се сервира топла храна, от която могат да си вземат и за вечеря в къщи. Тази храна е на съвсем изгодни цени. През усилните кампании — жътва, прибиране на репички, сента, когато се оформят механизаторските отряди, на всички трактористи, шофьори, механици и помощни работници на самия блок се осигурява безплатна храна.

На всички механизатори два пъти в годината се дават работни дрехи. Те са удобни и за трактористите. Само тоалетните обуща и шубите по модел и кройка са като на мъжете. Разлика се прави при костюмите — на мъжете се шият, а на жените се дава плата, като им се залаща за ушиването.

За отиване и връщане от блоковете се осигурява транспорт, но единствената кола „Ниса“ не винаги е в състояние да обслужва хората. През летните усилни кампании шофьорът на тази кола трябва да работи по 16 часа дневно, за да откарва и прибира различните смети, а това е невъзможно. Нужна е още една кола, за да се разрешат тези въпроси напълно.

Мнението на ръководството на предприятието е, че са създадени съвсем благоприятни условия, за да работят повече жени като механизаторки в селското стопанство.

Примерите също като нашите може би не са типични. Умишлено подминавам първия. Какво пък, нека на празника да си пожелаем и ние да имаме села като Павел баня. И то повече. Тогава сигурно професията на механизаторките ще стане отново притегателна сила за младите жени на село.

Мария КАЧАКОВА

Недо ПЕТРОВ

„Трудим се и пеем заедно“

Женският ансамбъл за песни и танци при групата съветски специалисти, работещи в завода за изкуствена коприна при СХК „Свилоза“ — Свищов е радостно явление в духовния живот на крайоунавския град. Началото му бе поставено само преди шест месеца от ентузиазиранията Зинаида Брухацка. Бяха десетина и започнаха само с три песни и два танца. Сега участвуват 40 жени и само няколко мъже, а в репертоара им са включени 30 руски народни песни, старинни романи, лирични песни, седем танца, хумористични сценки, рецитации. Ентузиазмът, дисциплината в репетициите и на сцената бързо извисяха ансамбълния състав, спечели сърцата на зрителите в не едно селище и предприятие. Заредиха се концерти пред кооператорите от Моравя и Козловец, пред работниците от ДЗС — Свищов, пред младежта по случай 59-та годишнина на Съветската армия и, естествено, най-често пред работниците от „Свилоза“. Показите са много и затова се наложи да бъде съставена програма за посещенията. Следващото гостуване ще бъде на многоохляния колектив на химическите заводи в Дебеля, после в село Хаджидимитрово, на металурзите от Кремиковци...

На края на концерта помолих ръководителята на колектива Зинаида Брухацка да сподели някои мисли за читателите на вестник „Борба“.

— Зинаида Брухацка, вие така умело работите със самодейните, каква е професията ви? — Професията ми няма нищо общо с изкуството — смея се тя. — Инженер-изследовател съм.

— А как се роди идеята за създаването на самодейния ансамбъл в Съветския съюз или в българска земя?

— Ние, съветските специалисти в България, сме обградени с много грижи, внимание и тоалота. По всяка повод сме канени от ръководствата на колективите. Радваме се на вашите хубави песни и танци, на успехите ви в самодейността. А защо в същото време да не покажем и ние нашето самодейно изкуство? И така, спонтанно и естествено, дойде идеята. Оказа се, че имаме сили сред съветските специалисти. Сяга, се трудим, пеим и танцуваме заедно...

Още един път се убеждаваме, че съветската жена като всеки съветски човек, е всеотдаен труженик и творец. Но времето за пребиваване на съветските специалисти в СХК „Свилоза“ е определено. Вероятно след година те ще се тръгнат към родните си, но песните на дружбата, на които имаме удоволствието да се възхищаваме, ще останат. Защото хубавите съветски песни и танци завинаги са спечелили сърцата на зрителите.

Ангел СТОЯНОВ

ИЗЯВА В ДУХА НА ТРАДИЦИЯТА

Самодейният театрален колектив при народно читалище „Съзвездие“ в Дебелец и тази година зарадва жителите на града с интересна пиеса. Три пъти с успех самодейните представиха пиесата „Витриката“ на Емил Манов. С

бурни аплодисменти публиката възнаградява добрите им изяви.

С тази пиеса колективът с ръководителя Георги Георгиев ще се представи в някои селища на окръга.

Радя РАДЕВ

Здравни знания за младите майки

Жените съставляват значителна част от трудовия колектив на Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново, а младите майки са над 200. Много са и бъдещите майки. Затова заводският профкомитет основателно е насочил своето внимание към тяхната здравна просвета. Планиран е цикъл, от 11

лекции, първите от които ще се състоят и бяха посрещнати с голям интерес.

Лекари-специалисти разясняват актуални проблеми на майчиното и детското здравеопазване, след което кръгът от теми ще бъде разширен.

Драган ВЕЛЕВ

Среща на учители

По повод 1300 години от основаването на българската държава, 100 години от Освобождението и в чест на предстоящия конгрес на учителите в България в Стржица бе организирана среща на учителите от околните училища и детските заведения.

Доклад за историята на Стржица, за първите ѝ селски училища, за големите страдания, които са съществували по тези места и от които градът носи името си изнесе учителят-краевед Хараламб Про

данов. Той е посветил цялото си лично време на изучаването на историята на селището и вече е издал пет книги на тази тема. Комсомолците от училище „Отец Паисий“ и учителите от детска градина „Сава Цонев“ изнесоха рецитал, посветен на героичните борби на народа ни. Преподавателите от училищата „Кирил и Методий“ и Ангел Карадийчев“ изпяха възрожденски песни.

Златка ПАШАЛАНОВА

ЕДИН ОТГОВОР И МНОГО ВЪПРОСИТЕЛНИ

Грешките при строителството на цеха в Ресен се повтарят. За какво се свикват оперативки и се вземат решения? Главното — конкретни резултати

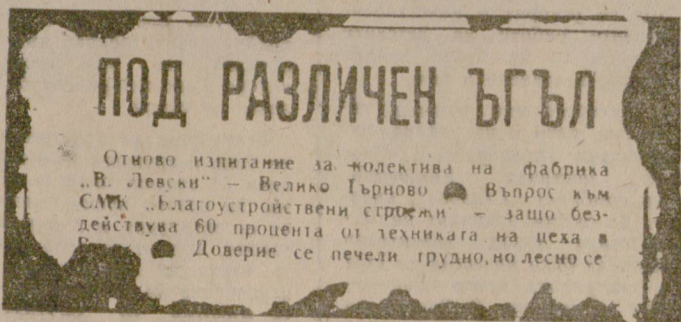
В началото на тази година на страниците на нашия вестник (брой 3 от 6 януари) бе поместен материал за бавно то преустройство на цеха на фабрика „В. Левски“ — Велико Търново в Ресен и не пълноценното поради това натоварване на техниката в предприятието. По този повод в редакцията се получи обстоен отговор от СМК, предприятието „Благоустройствени строителни“ — Велико Търново, подписан от директара арх. Ст. Рашков, в който то се съобщаваше за взети мерки по ускоряване изграждането на цеха и се правеше възможна по някои моменти в отпечатаната материали. Това наложи повторна проверка по повдигнатите въпроси.

В писмото-отговор на предприятите „Благоустройствени строителни“ се казваше дословно: „за подобряване на работата се приеха конкретни мерки, по-съществени от които са следните:

- до края на януари 1977 г. подобряване на монтажния цех;
- до 15. I. тази година да завърши монтажът (сглобяването) строителството на цеховия цех;
- до 15. I. тази година да се ускори изграждането на багрилни цех;
- до 17. I. т. г. да започне монтажът на краища в багрилни цех;
- до 31. I. 1977 г. да се проведе среща с инвеститора, главния изпълнител и под изпълнителите за изготвяне съвместен график за изпълнение на строителството за 1977 г. и усвояване на годишната задача;
- приеха се и други мерки.

До 21 февруари тази година само две от тези „конкретни мерки“ бяха изпълнени — срещата за изготвяне на график и монтажа на цеховия цех. Оказа се, че на подобряване на работата стои от 4 дни без работа поради липса на вара; на целия обект няма техническо ръководство, което да поеме отговорността за изпълнение на поставените задачи. Защо тогава са били приети цитираните по-горе срокове? Само за да се отговори нещо до редакцията на вестника или да се свърши работата!

Между ръководствата на фабрика „В. Левски“ и предприятите „Благоустройствени строителни“ са провеждани не едно и две оперативни срещи за решаване въпросите по преустройството на цеха в Ресен. Приемани са решения със съответни срокове и отговорности за изпълнение им, но всички срокове са пресречвани и коригирани по един или няколко пъти. В управле-

нието на „Благоустройствени строителни“ възразяват, че срокът за завършване на обекта е един — 30. IV. 1978 година и че в договора за строителство няма конкретни срокове за въвеждане в действие на различните подобекти.

Да, но тогава защо се свикват оперативки, защо се вземат решения?

Сроковете, приети на оперативките, имат по-скоро стимулиращ характер и не влияят върху клаузите на договора — отговарят от „Благоустройствени строителни“ и съгласно правилника за капитално строителство може би имат право. Но във фабрика „В. Левски“ разчитат на изпълнението на тези срокове, защото от своя страна фабриката е сключила договори с чуждестранна фирма в определени срокове да извършва монтаж-изпитвателни работи. От друга страна, пет предприятия от системата на СК „Декотекс“ в страната разчитат на производството на ресенския цех за изпълнение на собствената си програма. И от трета страна, системното проваляне на сроковете, приети на оперативките, се явява потенциална заплаха и последният срок — 30. IV. 1978 година — ще бъде провален.

Наистина в предприятието „Благоустройствени строителни“ липсват достатъчно мощности за изпълнение на промишленост-заводско строителство, но преустройството на цеха в Ресен изисква не само наличие на техника и съоръжения, а и по-голяма настоятелност, по-твърда организация при изпълнението. Могат ли ръководителите на „Благоустройствени строителни“ и от управлението, и от района в Горна Оряховица да изброят конкретни случаи, когато са настоявали пред ръководството на Строително-монтажния комбинат за нещо!

Като обективна трудност в работата на предприятието се посочва не навреме представените проектно-сметни документи (ПСД) и промяната на проектите решения от страна на инвеститора. Естествено е при извършване то на реконструкция и модер-

низация да се явяват закъснения и промени от подобно естество, те наистина влияят върху работата на строителното предприятие, и то главно при осигуряване на подизпълнители. Но що се отнася до строителните работи в редица случаи обаче липсва на някои ПСД служи по-скоро за оправдание.

Имаме ли основание да твърдим, че СМК, предприятие „Благоустройствени строителни“ — район Горна Оряховица е виновно за бездействието на 60 процента от техниката в ресенския цех на фабриката „В. Левски“? Въпреки на личното на обективни трудности, ние имаме такова основа ние, защото:

— не се изпълняват допри и сроковете за строителството, приети по собствената инициатива;

— не се изпълнява работното време на строителните работници;

— на обекта липсва стабилен техническо ръководство [След като е работил само един месец, групният технически ръководител Йордан Ханджиев е напуснал обекта. Защо!]

— ръководството на района в Горна Оряховица не проявява нужната оперативност, инициатива и отговорност за сръчно изпълнение на своите задължения.

Основна дейност на предприятите „Благоустройствени строителни“ е ниското строителство и тук добре се знае, че за построяването на 200 жилищен метра път са необходими 8 месеца по норматива. Да се удължи този срок все пак не е беда — хората ще се обиколят и ще минат по друг път. Но да се забавяла всеки ден техника за 1,588.000 лева не може.

Главното сега, както се каже, решението на Юлския пленум на ЦК на БКП, са конкретните резултати от всяка дейност в тази насока (а не да се чака крайният срок). В сикхрон с действията на фабрика „В. Левски“ и нуждите на народното стопанство трябва да бъдат отправени и усилията на „Благоустройствени строителни“ — район Горна Оряховица.

Йордан ВЕЛИКОВ,

Из широкия свят

ГФР. Широки мащаби взема борбата срещу дискриминацията на прогресивно настроените хора, в резултат на които хиляди учители, юристи, лекари се подлагат на „проверка на политическата благонадежност“, уволняват се от работа. В Шутгард се състоя многочасова масова демонстрация срещу реакционните „забрани на професиите“. Над 5000 души взеха участие в нея. Демонстрацията бе свикана от комитетите на гражданската инициатива „Долу забраната на професиите“, които са създадени в редица градове и промишлени центрове на Ваден-Вюртемберг.

На СНИМКАТА: Бивши концлагеристи от фашистките концлагери искат да бъдат отменени „забраните на професиите“.

ГЪРЦИЯ. Атина. Застрашен е от разрушение Партенонът, един от най-забележителните паметници на древна Гърция ЮНЕСКО е отправила призив към целия свят за спасяване то му.

Млада смяна механизатори

Обучението на механизаторите в АПК „Трифон Саралиев“ — В. Търново продължава в две направления — повишаване на квалификацията и опресняване знанията на старите работници и прилагане на новия.

В шестдневни курсове във Вонеша бода повишиха своята квалификация 280 трактористи, комбайнери и транспортни работници от подразделенията на АПК. Опресниха своите знания и шофьорите-професионалисти и трактористите на бързоходни машини.

Особено важна задача сега е обучението на нови механизатори. По предприятел на разработената програма всяка година 100 души трябва да се обучат за трактористи.

Милка ДЕНЕВА

Дописниците съобщават:

РЕСЕН

Неотдавна в селото се състоя отчетно-изборната конференция на общинската организация на Отечествения фронт. Участие в нейната работа взе Руси Димитров, зав. отдел „Организационен“ на Окръжния комитет на БКП.

За председател на общинския комитет на Отечествения фронт бе преизбрана Ценка Ангелова.

Атанас ПОПОВ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Повече от десет години в ТПК „Масив“ работят Франческа Шанкулова и Ценка Пенева. Започнали като мебелисти, само след няколко години те усвоиха трудната професия швабелисти. Със своята прецизна работа, с трудолюбие си те спечелиха уважението на целия колектив. Веќе няколко години са сред първенците на предприятието.

Николина ДИМИТРОВА

НЕДАН

През миналата година бе асфалтиран пътът от Павликени до Недан и до Бутково. Но шосето в двете села е толкова разбито, че затруднява движението на моторните превозни средства. Не е ли вече време общинските народни съвети в Недан и Бутково да вземат мерки за асфалтиране то на главните улици.

Никола ИВАНОВ

ЛЯСКОВЕЦ

В града се състоя отчетно-изборното събрание на доброволния отряд на КАТ. Отрядниците са дали 800 часа дежурства, констатирани са 320 нарушения.

Най-добрите от тях бяха наградени.

Денка ГЕОРГИЕВА

БЕБОВО

На общото събрание на комунистите от общината бяха отчетени резултатите в селското стопанство през шестата петилетка.

Събрането набеляза нови задачи в областта на селското стопанство, които трябва да бъдат решавани през 1977 година. Подчертана бе че и напредък комунистите трябва да бъдат в първите редици, с личния си пример да увеличат останалите.

Снежана ПЕТРОВА

Иван ДИМОВ

Йордан КАРАНЦАЛИЕВ

Недю БАЛИН

СЪС СТАРИТЕ ТРАДИЦИИ — КЪМ НОВИ ЗАВОЕВАНИЯ

В предприятието за плодове и зеленчуци в Полски Сеновец основните производствени фондове се използват ефективно

Концентрацията и специализацията в ПАК — Горна Оряховица се наложили като форма за интензифициране на производството, за получаване на повече продукция при по-ниска себестойност. От началото на тази година в комплекса се изградиха единни предприятия за производство на плодове и зеленчуци. Седалища на тези предприятия станаха селищата Поликраище, Полски Сеновец и Страхилово.

С тази промяна в организацията на производството и управлението се създават условия за по-добро разпределение на хора, техника и земя, по-добра организация на силите и маневреност в решаващите моменти. Всъщност в това отношение вече има традиции. В бившето отраслово предприятие по трайни насаждения в Полски Сеновец с директорманол Тангълдов стремежът на партийното и стопанското ръководство бе да се получи качество на продукция при висока ефективност. Този стремеж бе осъществен на дело с изпълнението на производствената програма. При план 2.838.000 лева, от трайните насаждения в Полски Сеновец миналата година бяха получени 2.868.000 лева, въпреки неблагоприятните климатични условия през пролетта. В предприятието бяха получени най-високи добиви от лозята. А бригадата на Тодор Пляков постигна среден добив 1000 кг от декар при винетните сортове. Реализираната продукция от единица площ в лозята е с 40-70 лв. по-висока от запланиваната, благодарение на доброто качество и навременното предаване на гроздето на изкупвателните организации. Трудовете и материалните разходи за единица продукция са с 2 лв. под запланиваните. Сега производствената про-

грама на единното отраслово предприятие за плодове и зеленчуци в Полски Сеновец, ръководено също от Манол Тангълдов, се развива на 3.300.000 лева.

Дейността му се разширява с производството на зеленчуци — домати, пипер и други. Но организацията за добра работа, гарантираща успехи, вече е създадена. Във всички участъци не само знаят своите задачи, но и вече ги изпълняват.

Голямо внимание се отделя на механизирани и автоматизирани процеси, прилагане на чуждия опит в обработката и опазването от плевели и вредители. По отношение на механизацията тук вече има установени традиции. Направени са няколко рационализации и нововъведения най-вече по машини и устройства за прибиране на лозята и арпаджика. Инициатор на новостите е механикът-рационализатор Иван Михайлов, който има подкрепа на ръководството на предприятието. През тази година се предвижда да се осъществи механизирано извозване и товарене на гроздето в контейнери, почистване на лъжливи пера на лука, ще се изработи машина за изваждане на арпаджика. Предвижда се и платформа за бране на ябълките, която ще увеличи производителността на труда. Още тази година ще бъдат засадени над 500 дка сушерителни ябълкови градини. Ще се използват и нови полиетиленови оранжерии.

От всичко личи, че през годината ще се води упорита борба за издигане производството на по-високо равнище, за увеличаване на добивите и снижаване на себестойността.

Тодор ЛИЦОВ

Читалище „Напредък“ — Килифарево

с ъ б щ а в а

ЧЕ ПРИ СЪЩОТО ИМА ВАКАНТНА ДЛЪЖНОСТ ЗА ХУДОЖНИК. ЗАПЛАЩАНЕ ПО ЩАТНА ТАБЛИЦА. ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА. СПРАВКИ И ЗАПИТВАНЯ НА ТЕЛЕФОН 94-664 и 94-252. 5-1

02-58-03-34 заменя апаратамент и вилно място В. Търново с подобни София.

3-1

ПО ШОСЕТО между Русе и Велико Търново е изгубена рамка за табло 2-1,40 м. Който я намери да съобщи на районно управление МВР — Русе срещу възнаграждение.

ЗАМЕНЯМ къща Горна Оряховица срещу такова във Велико Търново. Справки: тел: 2-10-00 след 16 часа.

СТУДЕНТСКА книжка на Маргарита Недева, Недева, фак. №2376 БТУ — невалидна.

ПРОДАВАМ спешно „Москвич 408 И“, ул. „В. Маавриков“ №6, В. Търново — семейство Маркови.

Завод за автоматични везни — Лясковец

търси по ч а з н а ч и

СТРУГАРИ

РАЗКРОЙЧИЦИ

ЗАВАРЧИЦИ

ГАЛВАНТЕХНИЦИ

ПРЕСЬОРИ

Заплащане по еднотелно-премисловата система.

Заводът разполага с добре уреден стоп и удобен транспорт за извозване на работниците.

Справки:

ЛИЧЕН СЪСТАВ, ТЕЛ. 20-70, ВЪТРЕШЕН 79.

3-3

Автосервиз — Велико Търново

с ъ б щ а в а

НА ГРАЖДАНТЕ, ПОЛУЧАВАЩИ УСЛУГИТЕ МУ, ЧЕ СЪЩИЯТ ИЗВЪРШВА ТАПИЦЕРИИ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ МОТОРНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА.

3-3

СУ „Хидрострой“ — яз. „Йовковци“

— Велико Търново

търси

ШОФЬОР на автобус „ПАЗ“ ШОФЬОР от всички категории, за товарни коли, РЕГУЛИРОВАЧИ — нафтови помпи, АВТОМОБИЛЕН ЕЛ ТЕХНИК

Заплащане по щата и на разценки плюс 30 на сто за лоши работни условия. Справки: отдел „Транспорт“ на управлението — яз. „Йовковци“ (Калиновски манастир), тел. 2-00-27, 2-81-83 и 2-81-85.

5-4

Хора от първите редици

Можем да ги срещнем във всеки трудов колектив — тях хората, които с труда си са в авангарда на строителите на новото. Намерили в професиите си истински поде за издигане, те не жалят сили и умения в изпълнението на производствените си задачи и основателно се радват на уважението и признанието на своите другари.

За трима от тези, които крачат в първите редици на своите колективи, разказват днес нашите сътрудници.

Специалистът

Преди една година инж. Радослав Михайлов напусна технологичния отдел на механичния завод „Енчо Стайков“ — Лясковец и стана ръководител на участък „Хидравлика“ Нищо особено, ако не се има предвид, че то ва стана в един труден за участъка момент, когато производството бе в процес на усвояване и тридесетте бяха неизбавни. Още до края на годината пристъпването на младия специалист в участък се почувства. Колективът бе нагледен от цеховото ръководство за предсрочно изпълнение на производствената програма за 1976 година и сега се бори за възвояване на оценка „К“ на производството.

В началото на всеки месец колективът на участък „Хидравлика“ прави среща със стопанското и партийното ръководство на цеха. Основното е, че в детайли се разяснява програмата за месеца, но не по-малко важно е, че в тези открити разговори се раждат интересни почини и инициативи, с нова сила се разгаря социалистическото съревнование. В участъка е обведено многократното обслужване и тъй като производството е ново, непрекъснато се търсят начини за механизация на технологични

те процеси.

— Чувствавам се отговорен за всичко в поверения ми участък — продължава младият специалист. — Не само за трудовата дейност, но и за подобряване на социално-психологическия климат. Когато разглеждахме Обръщението на ЦК на БКП и Постановлението за разгръщане на все народното социалистическо съревнование, ми се искаше всеки да почувствава важноста на поставените проблеми. Според мен значението на тези два документа не е само в практическата полза от повишаване ефективността на производството и подобряване качеството на продукцията. Важно е и възпитателното им въздействие върху трудещите се, за да виждат те в труда не само извор на материални ценности.

Строителят

Едва 15-годишен Стефан Иванов Глухов поема трудния път на „Дюлгерина“ и до 1944 г. циркува в София. Завърнал се в родното си село Добромир през 1947 г., той участва активно в масовизацията, като става и един от основателите на ТКЗС. Работи по широките кооперативни блокове, но строителната професия го зове и той от ново взема канчка и мистрията, за да учи младите и

да покаже майсторлъка си на новите жилищни блокове. И търдва бай Стефан със създадената от него бригада от обект на обект, а мазилките след него — една от друга по-хубави...

Трудностите, които се срещат, са много, но веселият характер на бай Стефан винаги може да окуражи малко душните и да направи работата лека и приятна. С особено уважение говорят за не го момчетата от бригадата му. С трудолюбивост си и с личния си пример той увеличава всички.

Ако днес попитате за жилищните блокове в квартал 130 в Павликени, веднага ще ви отговорят: „Да, знаем ги, ония с хубавата мазилка“. Много обекти е измазал Стефан Глухов, но времето върви и ето че бай Стефан е вече пенсионер.

На тържеството в Общото строителното предприятие — Павликени по случай пенсионирането му бяха казани хубави думи и от представителите на ГНС, и от администрацията на районното строителство, и от неговите другари. Стефан Глухов стана бавно (на гърдите му блещеше значката за комунистическия труд и за високи трудови успехи), огледа при съблюдаващите прочете мислите в тъжните им очи и каза: „Благодаря!“ Очите му питаха: Нима това е крайът, нима утре прислужничката няма да се скрива на бай Стефан, когато ще изгуби изцапаната с хоросан обувка в коридора, в той весело ще й напомни, ще влезе при инженерите и ще попита: „А сега на кой обект да мести багажа?“. И бай Стефан решава: „Ще ма-

Рагоски — Мазука